

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **N. T. N.**, narozený X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Fialou,
sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 250 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Ondřeje Fialy.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 7. 10. 2019 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 21. 5. 2019 o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) vedeném pod č. j. OAM-28623/ZM-2019.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nebyl nečinný, neboť v řízení konal nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí. Uvedl, že v průběhu řízení dne 26. 7. 2019 a 6. 8. 2019 žádal, aby mu škola, kterou žalobce navštěvuje, poskytla informace. Poté, co mu bylo dne 21. 8. 2019 doručeno opatření proti nečinnosti, vyzval dne 27. 8. 2019 žalobce k odstranění vad žádosti předložením dokladu, že se na žalobce vztahuje ustanovení § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 176/2019 Sb. Dne 12. 9. 2019 žalovaný obdržel potvrzení o studiu žalobce. Dne 10. 10. 2019 žalovaný obdržel sdělení od Úřadu práce České republiky. Následně dne 18. 10. 2019 vyzval žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, který se s nimi seznámil dne 6. 11. 2019 a vyjádřil se k nim dne 13. 11. 2019.

3. Podáním doručeným soudu dne 9. 12. 2019 vzal žalobce žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný po podání žaloby vydal rozhodnutí ve věci samé.
4. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. O obsahu zpětvzetí žaloby nemá soud žádné pochybnosti, a proto v souladu s dispoziční zásadou a citovaným zákonným ustanovením řízení zastavil.
5. O vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč žalobci rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě podle § 10a odst. 1 téhož zákona.
6. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
7. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016-36, smyslem zmiňovaného ustanovení je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. Při rozhodování podle tohoto ustanovení je soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti povinen hodnotit, zda žalovaný po podání žaloby začal konat a vydal skutečně rozhodnutí, jehož vydání žalobce svou žalobou žádal. Pozdější chování odpůrce je přitom třeba hodnotit ve vztahu k předmětu řízení, tj. k nečinnosti žalovaného (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2019, č. j. 9 As 335/2018-83). K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda skutečně žalovaný dané rozhodnutí vydal až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť samotné pozdější vydání rozhodnutí (oproti podané nečinnostní žalobě) ještě nemusí vždy znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle citovaného § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 A 86/2017-34). Jak vysvětluje komentářová literatura, „[m]ezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění podmínek soudního řízení, ale i věcná důvodnost návrhu. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).“ (Kühn, Zdeněk a kol. Soudní řád správní: komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 60 odst. 3 s. ř. s.).
8. V posuzované věci z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 21. 5. 2019 žádost o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu zaměstnání na území České republiky, k níž přiložil mimo jiné pracovní smlouvu a potvrzení o studiu ročního kurzu českého jazyka pro cizince v denním studiu ve školním roce 2018/2019 vydané 3. 5. 2019

O. a. P., s.r.o. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 15. 8. 2019 k návrhu žalobce přijala opatření proti nečinnosti žalovaného č. j. MV-104579-3/SO-2019 a podle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) přikázala žalovanému, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu zaměstnání na území České republiky č. j. OAM-28623/ZM-2019. Opatření bylo doručeno žalovanému 21. 8. 2019. Dne 28. 8. 2019 (dle údajů obsažených v doručence založené ve správním spise) žalovaný odeslal a doručil žalobci prostřednictvím datové schránky výzvu k odstranění vad žádosti – předložení dokladu prokazujícího, že se na žalobce vztahuje § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, dle § 42h odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy. Žalobce dne 10. 9. 2019 (viz doručenska k tomuto podání) dodal do datové schránky žalovaného podání ze dne 10. 9. 2019, jímž reagoval na výzvu žalovaného, spolu s potvrzením o studiu ve školním roce 2019/2020. Ve dnech 16. a 17. 9. 2019 proběhla e-mailová komunikace mezi žalovaným a O. a. P., s.r.o. Dne 26. 9. 2019 žalovaný odeslal prostřednictvím datové schránky Úřadu práce České republiky – Krajské pobočce pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) žádost o prověření pracovního povolení datovanou 16. 9. 2019. Dne 9. 10. 2019 byla do datové schránky žalovaného doručena odpověď. Dne 25. 10. 2019 odeslal žalovaný prostřednictvím datové schránky žalobci výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí datovanou 18. 10. 2019 s tím, že této možnosti lze využít do 7 dnů od doručení výzvy. Výzva byla žalobci doručena 30. 10. 2019. Dne 6. 11. 2019 byl žalovaný seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí a byla mu poskytnuta lhůta 5 dnů pro vyjádření k podkladům. Vyjádření bylo doručeno žalovanému 11. 11. 2019.

9. Z předloženého rozhodnutí žalovaného č. j. MV-118284-7/OAM-2019 vyplývá, že žalovaný vydal rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty dne 25. 11. 2019. Vydání rozhodnutí bylo to, čeho se žalobce svou žalobou domáhal, a současně bylo důvodem pro zpětvzetí žaloby. Žalobce před podáním žaloby vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., jímž byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. je splněna 1) pokud nadřízený správní orgán v zákonné lhůtě sám nekoná, 2) pokud nadřízený správní orgán sice koná ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a), c), d) správního řádu, avšak podřízený nečinný správní orgán dále setrvává v nečinnosti a nerespektuje nadřízeným správním orgánem stanovené lhůty, anebo 3) pokud nadřízený správní orgán žádosti účastníka o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný byl v době podání žaloby ve věci nečinný, neboť napadené rozhodnutí nevydal ve lhůtě pro vydání rozhodnutí vyplývající z opatření proti nečinnosti přijatého Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízeným správním orgánem dle § 80 odst. 4 správního řádu dne 15. 8. 2019. Soud připomíná, že přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Opatření proti nečinnosti bylo doručeno žalovanému 21. 8. 2019, a lhůta pro vydání rozhodnutí tak i při zohlednění výzvy žalobci k odstranění vady podání dle § 169i odst. 1 zákona o pobytu cizinců uplynula dnem 4. 10. 2019. Okamžikem učinění výzvy, která je doučována prostřednictvím datové schránky, je třeba rozumět její podání. V posuzované věci tedy i přes opatření nadřízeného správního orgánu, který žalovanému přikázal rozhodnout ve lhůtě 30 dnů, žalovaný nadále

setrval v nečinnosti. Soud neshledal, že by žaloba byla nepřipustná či zjevně nedůvodná. Z obsahu správního spisu pak neplyne, že by objektivně existující stav nečinnosti žalovaného byl způsoben procesním chováním žalobce. Žalobce tedy vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, a má právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. V projednávané věci soud z obsahu soudního ani správního spisu nezjistil ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly aplikaci § 60 odst. 7 s. ř. s., podle něhož platí, že jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. Soud připomíná, že o žalobě na ochranu proti nečinnosti soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Žalobce sice přistoupil k podání žaloby bezprostředně po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, nicméně nelze přehlédnout, že žalovaný přes přijaté opatření proti nečinnosti postupoval v řízení se značnými prodlevami a rozhodnutí ve věci vydal více než měsíc po uplynutí stanovené lhůty. První úkon po doručení opatření proti nečinnosti učinil žalovaný po pěti dnech, žádost adresovaná úřadu práce datovaná 16. 9. 2019 byla odeslána až 26. 9. 2019 a výzva k seznámení s podklady, která měla být žalobci dle vyjádření žalovaného odeslána 18. 10. 2019, je sice takto datována, nicméně byla podána k odeslání do datové schránky zástupce žalobce až dne 25. 10. 2019. Žalovaný přitom po doručení odpovědi úřadu práce dne 9. 10. 2019 žádné další podklady pro rozhodnutí již neopatřoval.

10. S ohledem na výše uvedené soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Náklady řízení zahrnují část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která se žalobci nevrací podle § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích, a náklady souvisejících se zastoupením žalobce advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada DPH. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměna advokáta sestává z odměny za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč (sepis žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a za jeden úkonu právní služby ve výši 1 550 Kč (zpětvzetí žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 600 Kč. Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu soud žalobci nepřiznal, neboť je spisové dokumentace zřejmé, že zástupce zastupoval žalobce již během správního řízení, včetně žádosti o opatření proti nečinnosti, a byl tedy s věcí seznámen ještě před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho zvláštní přípravu, respektive řadu činností, úvah a postupů, které zástupce nemohl ve správním řízení řešit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28). Za zpětvzetí žaloby přiznal soud žalobci náhradu v poloviční výši hodnoty mimosmluvní odměny, neboť se jedná o úkon právní služby blízký svou povahou jednodušším úkonům vyjmenovaným v § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Dojde-li v průběhu řízení o nečinnostní žalobě k vydání požadovaného rozhodnutí žalovaným, není třeba vyvíjet náročnou úvahu o tom, zda žalobu vzít zpět či nikoliv, neboť skutečnost, že nečinný správní orgán vydal rozhodnutí, by jinak vedla k

zamítnutí žaloby jako nedůvodné (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008-62). Shodně ostatně zdejší soud postupoval například v řízeních sp. zn. 45 A 23/2017, 45 A 83/2017 či 45 A 113/2017. Za situace, kdy žalobce bral svou žalobu zpět z důvodu vydání rozhodnutí ve věci, lze repliku k vyjádření žalovaného podanou současně se zpětvzetím žaloby považovat za účelnou pouze z hlediska vyjádření k otázce nákladů řízení. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 6 250 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu